

LES SECCIONS

ECONOMIA

pàg. 3 a 12 >>

Entrevista a Joan Carles Ollé, degà del Col·legi de Notaris de Catalunya.

L'economista Oriol Amat analitza el sector de l'alimentació, les begudes i el tabac.

EMPRESA

pàg. 13 a 22 >>

El conseller delegat d'Applus+, Jorge Lluch, explica com es preparen per afrontar la crisi.

Daniel Ortiz analitza el nivell d'aplicació de la responsabilitat social corporativa a les empreses.

Conversem amb Ignacio Sala, director de màrqueting de l'empresa Atrapalo.com.

FINANCES

pàg. 23 a 26 >>

Entrevista a Mariano Rigau, conseller delegat i director general d'Arag Espanya.

El Comitè de Basilea proposa canvis a les normes bancàries globals.

INTERNACIONAL

pàg. 27 a 34 >>

Joan Tugores analitza les expectatives generades per Obama i la nova administració nordamericana.

El mapa del món:
La competitivitat al món.

La potenciació de les relacions bilaterals entre Espanya i Canadà obre la porta a nous projectes empresarials.

ESPECIAL

pàg. 35 a 42 >>

Entrevista a Francesc Granell, catedràtic d'Organització Econòmica Internacional de la Universitat de Barcelona.

FORMACIÓ DIRECTIVA

pàg. 43 a 48 >>

Barcelona Digital és un centre tecnològic que dona suport a les empreses.

Miquel Bonet conversa amb Jordi Serrano, director de Recursos Humans d'Everis.

ESTILS DE VIDA

pàg. 49 a 55 >>

El restaurant *Cinc sentits*, amb una estrella Michelin, sorprèn el nostre paladar.

Ens escapem fins a Dublín, la ciutat celta per excel·lència.

ES POSA EN ENTREDIT LA SOSTENIBILITAT DE LA SANITAT PÚBLICA

El futur del sistema sanitari català, a debat

■ Les patronals del sector presenten vuit mesures per garantir la continuïtat, entre elles el copagament.

■ Sindicats, entitats diverses i Izquierda Unida, entre d'altres, s'oposen totalment a fer pagar l'usuari.

El pressupost de la Generalitat per al 2009 en l'àmbit sanitari és de 9.416 milions d'euros. / ARXIU

Destinar un 9 per cent del PIB a la despesa sanitària no és suficient per mantenir un sistema que es veu desbordat en expectatives i en requeriments reals, com ara donar un servei de qualitat als més de 7 milions de catalans. Els experts obren el debat i presenten mesures per assegurar la sostenibilitat del sistema sanitari català. Amb algunes de les propostes, com l'assignació

dels recursos econòmics disponibles amb transparència, tots els actors estan gairebé d'acord. Les divergències comencen quan parlem de copagament per servei o de l'afavoriment del tractament fiscal de la despesa sanitària pagada per les assegurances privades. El debat està servit, fins i tot al Consell Interterritorial de Salut, que reuneix els consellers de tot l'Estat.

PÀGINES 314 >>

ESPECIAL: ENTITATS FINANCERES

LA SOLVÈNCIA ESTÀ GARANTIDA GRÀCIES A L'ACTUACIÓ DEL BANC D'ESPANYA

El sistema financer, en alerta

Lluitar contra la morositat, repte clau. / ARXIU

Després d'anys de bonança, el sector de les caixes i els bancs es prepara per afrontar moments difícils. Entre els principals reptes figuren controlar la morositat, mantenir el nivell de solvència i comptar amb prou liquiditat. Diversos actors del mercat financer espanyol analitzen la situació i coincideixen a valorar positivament la fortalesa del nostre sistema financer.

PÀGINES 35-42 >>

DESTAQUEM

JOAN HERRERA DIPUTAT D'INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS

“Zapatero ha gastat diners frívolament”

ANTONIO GALLARDO PRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ CATALANA DE L'EMPRESA FAMILIAR

“Reclamem una major flexibilitat laboral”

ANNA MERCADÉ CONSULTORA I EMPRENEDORA

“La cultura empresarial segueix a mans dels homes”

0 0 1 1 3

ISSN 1579-086X
9 771579 086009

LA CONSELLERA MARINA GELI TREBALLA PER ARRIBAR A UN ACORD

Les patronals reobren el debat sobre la sostenibilitat del sistema sanitari

Gairebé ningú posa en dubte que la sanitat és un bé públic de caràcter universal, de finançament obligatori i d'accés gratuït. No obstant s'aixequen veus des de diversos sectors que afirmen que el sistema sanitari actual no és sostenible i que la qualitat i l'equitat no es podran mantenir si es continua així. Ni els experts ni tampoc els polítics es posen d'acord en com s'ha de modificar. Tot són propostes i arguments en un debat que, malgrat la necessitat ineludible que afirmen existeix, ningú s'acaba d'atrevir a encetar.

BEGOÑA GIMÉNEZ

Aprofitar un moment de crisi econòmica per reobrir un debat de la magnitud del finançament del sistema sanitari pot semblar una actitud oportunista per alguns i una ocasió excepcional per a uns altres. Sigui com sigui, el passat mes de novembre, les principals patronals catalanes del sector sanitari –La Unió (Unió Catalana d'Hospitals), Federació de Mutualitats, Fòrum de Salut Mental i Federació Espanyola d'Empreses de Tecnologia Sanitària– propiciades per Foment del Treball i Fepime van representar l'acte de signatura d'un manifest que posa en entredit la sostenibilitat i el futur de l'actual sistema sanitari català. Les entitats, que conviden tot el sector a unir-se'ls, plantejaven vuit mesures que consideren “de necessària i urgent implementació”. El dia següent a la representació i conseqüent roda de premsa, la majoria dels titulars de premsa recollien una mateixa idea: la patronal sanitària vol fer pagar a l'usuari per serveis com el menjar o la bugaderia. La directora de La Unió, Roser Fernández es defensa d'aquestes conclusions parcials i descontextualitzades, segons el seu parer. “A la roda de premsa, davant les insistents demandes dels periodistes per concretar alguna mesura, es va parlar d'un possible pagament d'elements més estètics de la sanitat, com poden ser alguns d'hostaleria”. La polèmica, però, ja està servida, perquè tot i que el manifest patronal recull vuit mesures, la responsabilitat de les quals es planteja a quatre bandes –go-

La Unió Catalana d'Hospitals lidera el debat sobre la idoneïtat d'establir o no un copagament sanitari

La consellera Marina Geli ha traslladat el debat al Consell Interterritorial

Els sindicats consideren que ara no és moment per plantejar la qüestió

vern, patronals, ciutadans i professionals tots per igual–, només se'n destaca una, la del copagament per part de l'usuari i això sí, en temps de crisi, va aixecar polseguera.

Buscant el consens

Les mesures plantejades per la patronal (veure quadre a part) no són ni de bon tros una novetat. La pròpia consellera de Salut, Marina Geli, va al darrere de la reforma del sistema de finançament sanitari des que es va inaugurar en el càrrec. Fent memòria, veiem com l'any 2004 va llançar la proposta de “l'euro sanitari”, consistent a pagar un euro per cada visita al metge. Aquest tema va generar un

Els experts busquen fórmules per aconseguir un bon finançament del sistema sanitari. / ARXIU.

cert debat durant uns mesos i, com segurament tornarà a passar ara, les veus es van acabar apagant. Com explica Roser Fernández, “aquesta reforma té un cost polític molt important i ningú s'atreveix a prendre decisions. A més, no acaba d'haver consens, ni polític ni social”.

En un intent d'arribar a un consens de tots els actors implicats, la consellera treballa per arribar a un Acord per la Sostenibilitat del Sistema Sanitari de Catalunya i també trasllada aquestes inquietuds al Consell Interterritorial de Salut, on estan representats tots els consellers i conselleres de Salut de les diferents comunitats autònomes a banda dels representats del govern i el ministre Bernat Soria al capdavant. Tampoc en aquest espai interregional hi trobem consens. Alguns consellers com el de Madrid o Astúries estan d'acord, si més no, en la necessitat d'iniciar un ampli debat. D'altres, com la consellera navarra, es

neguen en rotund a obrir cap mena de discussió sobre el finançament sanitari i encara menys sobre copagament.

Els principals sindicats, CCOO i UGT així com alguns partits

polítics, Izquierda Unida, es mostren totalment en contra d'establir algun tipus de reforma en el sistema de finançament sanitari, i menys encara fer-ho en temps de crisi

Pressupostos sanitaris de les CCAA per al 2009

CCAA	Pressupost per càpita 2009
Andalusia	1215,62
Aragó	1451,12
Astúries	1354,30
Balears	1217,33
Illes Canàries	1364,05
Cantàbria	1381,57
Castella i Lleó	1335,34
Castella- la Manxa	1381,70
Catalunya	1282,39
Comunitat valenciana	1158,63
Extremadura	1580,84
Galícia	1366,25
Madrid	1170,56
Múrcia	1299,17
Navarra	1490,67
País Basc	1607,34
La Rioja	1445,47

Font: Federació d'Associacions per a la Defensa de la Sanitat Pública

Les 8 mesures de la patronal

- 1.- Situar les expectatives dels ciutadans en el marc del finançament disponible, condicionant tota nova prestació al suport pressupostari suficient.
- 2.- Vincular l'increment dels costos salarials del sector sanitari i social a la millora de la productivitat, assegurar l'estabilitat de les plantilles i el reconeixement professional.
- 3.- Aprofundir en l'empresarialització de la gestió dels recursos públics com alternativa a l'administrativització.
- 4.- Assignació dels recursos econòmics disponibles amb transparència i valoració dels gestors per la seva professionalitat i resultats obtinguts, que han de tenir caràcter públic.
- 5.- Establiment de taxes d'utilització dels serveis assumibles i degudament regulades per promoure l'ús racional del medicament, l'ús de serveis sanitaris i socials i l'obtenció de la incapacitat temporal. En definitiva, fer partícip de la necessària corresponsabilitat també a la ciutadania.
- 6.- Afavorir el tractament fiscal favorable de la despesa sanitària i social pagada directament pels usuaris i per les assegurances privades.
- 7.- Establir als sectors sanitari i social un marc estable per als proveïdors de béns i serveis.
- 8.- Contemplar el sector salut i d'atenció a la dependència com a sectors dinàmics de l'economia productiva i com a sectors estratègics des del punt de vista social a l'hora d'establir les polítiques pressupostàries.

El 26,2 per cent de la població té la doble cobertura sanitària, el que permet la descongestió de la pública

S'estudia canviar el criteri d'edat en el copagament farmacèutic pel de renda

econòmica. CCOO assegura, tot basant-se en l'*Informe Viardell* del 2005, que el "copagament no garanteix una reducció de la despesa sanitària i el que cal és augmentar els recursos públics i racionalitzar la despesa". La Comissió de Sanitat del Congrés ha registrat recentment una iniciativa parlamentària per bloquejar qualsevol intent de les conselleries d'impulsar el copagament. "Estem davant un plantejament equivocat i mercantilista que va en contra de la gratuïtat i la universalitat del sistema i posa en perill la seguretat i qualitat del mateix" expressava Gaspar Llamazares, president de la Comissió de Salut al Congrés. En aquest mateix sentit es mostren la Federació d'Associacions per a la Defensa de la Sanitat Pública. Pel que fa als usuaris, segons l'estudi *El Futur del SNS: la visió dels ciutadans*, realitzat per la Fundació Salut, Innovació i Societat, es rebutja de manera unànime el copagament de prestacions assistencials així com l'establiment d'un pagament per acte mèdic. Més enllà del debat polític i social, alguns experts apunten que "el copagament té un efecte més dissuasori que no pas una funció recaptatòria", com sosté el professor Manel Peiró, director del programa *Direcció de Serveis Integrats de Salut* d'Esade. Peiró manifesta també que el que cal és una reforma estructural del sistema que faciliti la gestió de les organitzacions fent-les menys rígides. El copagament sanitari, però, ja està instaurat a hores d'ara. Paguem el 40 per cent dels medicaments, i hi ha prestacions que no estan a la cartera pública, el pagament de les quals són el 100 per cent a càrrec de l'usuari. Llavors, el que caldria és reformular el sistema de copagament que ja existeix en l'actualitat. David Elvira, coor-

Departament de Salut en xifres a Catalunya

Pressupost any 2009: 9.416 milions d'euros	
Actuacions principals incloses en els pressupostos	
79,3 M €	238 actuacions d'inversió en atenció primària
180,6 M €	86 actuacions d'inversió en atenció especialitzada
2,3 M €	ampliació de la cobertura d'atenció bucodental en població infantil
16 M €	millora de la prevenció i control de factors ambientals i alimentaris que poden produir un efecte negatiu sobre la salut
10,8 M €	adquisició de la vacuna contra el virus del papil·loma humà
1,5 M €	extensió de la Història Clínica Compartida a Catalunya al conjunt del sector sanitari
1,1 M €	generalització dels processos de diagnòstic per la imatge
0,8 M €	desplegament del sistema de recepta electrònica
Sense concretar	Implementació del Pla de Telemedicina a Catalunya
Sense concretar	Compliment del temps màxim d'espera per a proves diagnòstiques i procediments quirúrgics no urgents garantits

dinador d'Informació del Departament de Salut, afirma al seu blog que "el debat sobre el copagament segurament s'ha de centrar sobre la discussió de com revisem i ampliem la cartera pública de prestacions i serveis. Les restriccions pressupostàries del sistema sanitari no permeten un creixement infinit de les prestacions".

Pressupost 2009

El pressupost sanitari per al 2009 es preveu de 9.416 milions d'euros, el que equival a 1282,39 euros per càpita, un dels més baixos comparat amb altres comunitats autònomes (veure quadre). Es produeix un increment modest de la despesa pressupostària la qual cosa determina que els recursos per a la Sanitat Pública no van a incrementar-se. El context actual de crisi encara pot perjudicar més el propi sistema sanitari, ja que es corre el risc que persones que ara per ara descongestionen la sanitat pública amb la contractació d'una assegurança privada de salut es donin de baixa per problemes econòmics i retornin cap al sistema públic sanitari. En l'actualitat, un 26,2 per cent de la població té la doble cobertura sanitària. El professor Peiró considera "que s'ha de compensar les persones que fan l'esforç de pagar-se

una assegurança privada". És per això, que a banda del copagament, la patronal defensa un tractament fiscal favorable de la despesa sanitària i social pagada directament pels usuaris i per les assegurances privades. La consellera de Salut va advertir fa uns mesos a una conferència a Esade que "el nostre sistema sanitari ha de fer front a un conjunt de reptes que poden posar en perill la seva sostenibilitat a mig i llarg termini" i això de manera independent al context actual de crisi, que en tot cas agreuja i fa més necessària la solució del problema. En una altra escola de negocis, aquest cas a IESE en el marc d'una reunió amb representants del sector farmacèutic, la consellera es va mostrar partidària de reformar el copagament farmacèutic per fer-lo més equitatiu i en el marc d'una millora del finançament sanitari i de la introducció de mesures que permetin a la ciutadania prendre consciència de la despesa pública associada als serveis sanitaris. La possibilitat de variar els criteris de copagament de la factura farmacèutica sembla que té més adeptes. L'alternativa de canviar els criteris d'edat pels de renda té molta millor acollida per totes les parts implicades. Potser es comença per aquest punt el camí cap al consens sobre les reformes del sistema de finançament sanitari.